

KITÜNTETETTJEINK - II. RÉSZ

Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzatának elismeréseként 2010. március 15-én az Ünnepi Díszközgyűlésén kitüntetések adományozott. Kitüntetettjeinknek gratulálunk!

A
„Pro Urbe”
kitüntetés díjazottja

Dr. Hampel Tamás
jogász, ingatlanforgalmi szakértő

1954-ben, Szegeden született, ahol tanulmányait is végezte. Több alkalommal vett részt hazai és külföldi posztgraduális képzéseken. 1980-ban került Hódmezővásárhelyre. Felesége Bánfi Ildikó középiskolai nyelvtanár, fia Tamás jogász.

1992-től az általa alapított cég ügyvezető igazgatójaként országos ingatlanértékelési, közvetítési, hasznosítási és tanácsadói, továbbá vállalkozásfejlesztő szolgáltatásokat nyújtó tevékenységet folytat, nemzetközi kapcsolatokat is fenntartva.

Kutatási és szakmai érdeklődési területe főként a makrogazdaság teljesítményére ható tényezők vizsgálata, a gazdasági hatékonyságot befolyásoló módszerek tanulmányozása. 2000-től a hódmezővásárhelyi városi kamarai szervezet elnöke. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara védjegyszakértője, az Európai Felsőszintű Ingatlanszakmai Minősítés Szervezetének elnökségi tagja. 2002-től a Hódmezővásárhelyi Gazdasági Szenátus tagja.

A
„Signum Urbis Honorantis”
kitüntetés díjazottja

Sárosi Mihályné
hímző, népi iparművész

1927. május 27-én született. A polgári leányiskolában, rajz- és kézimunkaórákban tanultak kézimunkázni, melyet itt szeretett meg.

1953-ban ismerkedett meg a vásárhelyi hímzéssel. Jó rajzkészsége és érdeklődése segítette abban, hogy a régi, eredeti mintákat, motívumokat hitelesen meg tudta őrizni.

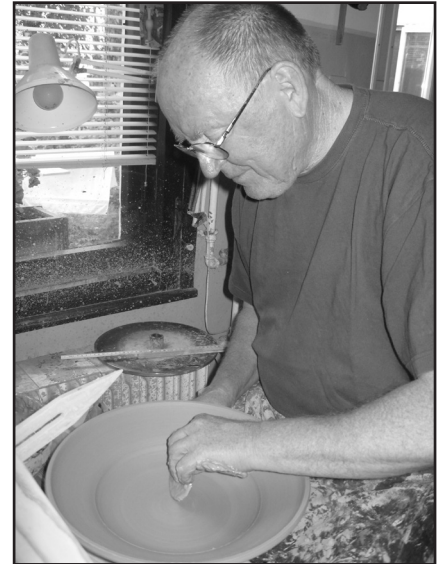
A Háziipari Szövetkezetek Országos Szövetsége Népművészeti Osztálya felkérte, hogy az eredeti mintákról új tervezéseket készítsen, melyet országos szinten zsűriztek.

Tervezése elismeréseként 1956-ban kapta meg a *népi iparművész* címet.

A mezőkövesdi Kis-Jankó Bori Emlekére országos pályázaton a *Templomcífrás* terítője nyerte el a Nívó-díjat.

1959-től került a vásárhelyi Háziipari Szövetkezet benti állományába, ahol részlegvezetőként dolgozott.

1967-ben vehette át a *Népművészet Mestere* címet, később a Szocialista Kultúráért Díjat.

A
„Signum Urbis Honorantis”
kitüntetés díjazottja

Szénási János
fazekas, a Népművészet Mestere

1958-ban, az országszerte ismert Majolikában tanult, ahol a fiatal tehetségek a fazekas mesterség alapjaival ismerkedhettek meg.

A Budapesti Építőanyagipari Technikumban, tanulmányait befejezve technikus oklevelet szerzett. 1968-ban munkahelyet váltva az akkor épülő Alföldi Porcelángyárban kezdett dolgozni, az edénygyár korongos műhelyének művezetőjeként, 1980-ig. Ekkor váltotta ki az új életformát jelentő fazekas iparendélyt és lett vállalkozó. A hagyományos népi kerámia gyártását fontos feladatnak tartja, melyet a mindennapi piaci igénnyel igyekszik összehangba hozni.

Munkája tükrözi a megállapítást: a jó fazekas szobrász, festő, kémikus és fizikus is egyben.

Szívéhez legközelebbi a tabáni kerámia, melynek tiszta motívumkincsét igyekszik megőrizni, népszerűsíteni.

1990-ben lett *népi iparművész*.

2009. augusztus 20-án kapta meg a *Népművészet Mestere* címet.